

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/232/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123012899
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123012899.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 30.10.2023 sp. zn. 105PP/73/2023, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. decembra 2023 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., zamieťa.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol („citácia“)

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia Hrnčiarovce nad Parnou o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/156/2014 zo dňa 30.12.2014, v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/156/2014 zo dňa 08.11.2017 a rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/152/2019 zo dňa 13.04.2022, z a m i e t a .

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č.l. 33-36 spisu.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť odsúdený A. B. (č.l.31 spisu), ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia bližšie písomne neodôvodnil.

Prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí sa vzdala práva na podanie sťažnosti (č.l. 31 spisu).

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí, po zistení, že proti predmetnému uzneseniu I. stupňového súdu je sťažnosť prípustná (§ 417 odsek 2 Trestného poriadku), túto podala oprávnená osoba (§ 186 odsek 1 Trestného poriadku), riadne a včas v zákonom stanovenej lehote (§ 187 odsek 1 Trestného poriadku), podľa vyššie citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybností, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na 30. októbra 2023, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Následne okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku uviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Z vyššie citovaných ustanovení § 66 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd je toho názoru, že na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k správne mu záveru, že odsúdený spĺňa formálnu podmienku na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody teda, že dňa 30.06.2022 vykonal potrebnú časť výmery uloženého trestu v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona, t. j. preukázaním plnením svojich povinností a svojim správaním polepšenie je krajský súd na rozdiel od názoru súdu I. stupňa toho názoru, že odsúdený túto podmienku nespĺnil.

Zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodovaní neboli vyhodnotené správne. Totiž pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky tj. preukázanie polepšenia plnením povinností a správaním vo výkone trestu, ide o to rozlíšiť kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajším adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúce nádej, že i v budúcnosti povedie riadny život, tzn. že ak sa odsúdený vo výkone trestu dobre správa automaticky to neznamená, že sa polepšil a tým splnil prvú materiálnu podmienku.

Vzhľadom na hodnotenie odsúdeného nie je možné jeho správanie v rámci výkonu trestu odňatia slobody posúdiť ako nasvedčujúce polepšeniu. Pozornosti okresného súdu uniklo to, že síce správanie odsúdeného je aktuálne na požadovanej úrovni, avšak jeho správanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, nakoľko počas výkonu trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom boli zaznamenané nedostatky v dodržiavaní interných predpisov, keď v osobnej skrínke prechovával neidentifikovateľné lieky a občas sa dostal do menších vzťahových problémov s druhými odsúdenými. Odsúdený taktiež nedosiahol žiadnu disciplinárnu odmenu a taktiež nemožno opomenúť, že odsúdený iba čiastočne plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Z tohto potom nie je možné ustáliť, že by odsúdený svojou aktivitou vybočoval z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov. U odsúdeného teda možno konštatovať, že sa v podstate adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody, avšak doposiaľ nepreukázal zvýšenú snahu po náprave.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, túto súd skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostrediu v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu, charakter trestnej činnosti pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, tj. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Okresný súd správne a v súlade so zákonom skonštatoval nesplnenie druhej materiálnej podmienky, pretože z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ bol 16x súdne trestaný, v minulosti bol viackrát vo výkone trestu odňatia slobody, ciele programu zaobchádzania odsúdený plní iba čiastočne, teda výkon trestu na odsúdeného nepôsobí dostatočne výchovným vplyvom a preto nie je ani možné konštatovať, že je daný dôvodný predpoklad, že v prípade jeho podmienčného prepustenia povedie riadny život. V tomto smere krajský súd poukazuje aj na skutočnosť, že resocializačná prognóza je menej priaznivá a to na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti.

Odsúdenému bola daná trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/156/2014 zo dňa 30.12.2014 možnosť preukázať snahu viesť riadny život, v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa však neosvedčil a opätovne sa dostal do rozporu so zákonom. Krajský súd prihliadol v zmysle ustanovenia § 66 ods.2 Trestného zákona aj na povahu spáchaného trestného činu, ktorého sa odsúdený dopustil a pre ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody. Odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dopusti prečinu kupliarstva podľa § 367 ods.2 Tr. zákona a to na viacerých osobách. Možno teda konštatovať, že u odsúdeného sú zakorenené sklony k páchaniu trestnej činnosti, nerešpektovanie právneho poriadku a základných noriem občianskej spoločnosti a preto je podľa mienky krajského súdu potrebné, aby odsúdený pokračoval vo výkone uloženého trestu odňatia slobody. Vzhľadom na tieto skutočnosti má krajský súd za to, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. V prípade odsúdeného sa vzhľadom na jeho aktuálne kolísavé správanie v ústave na výkon trestu nemožno rozumne domnievať, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už splnil svoj zákonom stanovený účel a preto je potrebné na odsúdeného aj naďalej pôsobiť špecifickými formami a metódami vlastnými podmienky vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré sú nevyhnuté pre dovŕšenie jeho nápravy.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Z vyššie uvedených dôvodov aj krajský súd má za to, že u odsúdeného nie sú splnené zákonné podmienky na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a preto v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.